

Husdyrene. Og jeg har ved at tale med Landmænd og Dyrlæger faaet den Opfattelse, at der ikke er nogen Grund til at henføre Knuderosen blandt de ondartede smitsomme Sygdomme, men at der meget vel med Hensyn til denne Sygdom kunde bruges en mindre kostbar Fremgangsmaade end den nuværende. Dette er ikke ganske uden finansiell Betydning, da den største Del af de 100,000 Kr., der staaar paa Finansloven, netop optages af Foranstaltninger mod Knuderosen. Det er altsaa et Spørgsmaal, jeg vil bede taget under Overvejelse.

Der er et andet Punkt vedrørende Landbrugsministeriet, jeg vil berøre, nemlig Spørgsmaalet om „laasede Vande“. Det er en meget stor Byrde for den paa-gældende Fiskerbefolkning, naar et Sund eller Vand saaledes er laaset, at Fiskeri med visse Redskaber er forbudt hele Aaret. Det er ikke blot Fiskerne, men ogsaa, saa vidt mig bekendt, adskillige sagkyndige, der mene, at der kan gøres Forandringer paa dette Punkt uden Skade for Fiskeriet, og jeg haaber, at der i Fiskerikommisionens Betænkning, naar den bliver afgiven, maa være taget Hensyn dertil. Det er et Spørgsmaal, jeg ogsaa vil anbefale til det høje Tings Interesse og Velvillie.

Der er et Par enkelte Spørgsmaal vedrørende Trafikministeriet, jeg vil tillade mig at berøre. Det første er et Ønske om en beskeden Reform, som har det Fortrin, at den ikke vil koste Penge. Naar man har rejst her i Landet og i andre Lande med Jernbanen og rejst paa tredje Klasse, vil man have bemærket, at her i Landet er der i denne Klasse meget faa Kupeer for Ikke-Rygere og Kvinder, medens i fremmede Lande Halvdelen af tredje Klasses Kupeer ere forbeholdt Ikke-Rygere. Jeg tror, det i mange Tilfælde føles som et Savn baade af Kvinder og af Mænd, der ikke ryge, og jeg vil bede den højtærede Trafikminister have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Paa anden Klasse er Forholdet det, at der er omtrent lige mange Kupeer med og uden Røg, maaske endog flere uden, og der er ingen Grund til at antage, at Forholdet burde være stort anderledes paa tredje Klasse.

Der er et andet Punkt, jeg vil driste mig til at drage frem, skønt jeg indrømmer, at her er et Omraade, hvor Meningerne ville staa delte for og imod. Naar man faar en Fremstilling af, hvorledes Sikkerhedstjenesten paa vore Jernbaner er

indrettet, da faar man det Indtryk, at mange Menneskeliv afhænge af, at enhver Person, som er beskæftiget med Sikkerhedstjenesten, først og fremmest Lokomotivføreren, men ogsaa de, der ere beskæftigede med Sikkerhedstjenesten paa Banerne, — gør deres Pligt fuldt ud, til enhver Tid er fuldstændig normale og i fuld Brug af deres Sanser. Det har givet mig Anledning til den Tanke, at der vistnok kunde være god Grund til at søge indført den Bestemmelse gennem Administrationen, at man gav fortrinlig Adgang for Afholdsmænd til Stillingen som Lokomotivfører og ved Sikkerhedstjenesten. Man vil maaske sige: Hvorfor Afholdsmænd? Er det ikke tilstrækkeligt, at det er ædruelige Folk? Jo, ganske vist, det er det, men man kan i Virkeligheden meget vanskeligt føre Kontrol med, hvor mange Bajere en Mand drikker paa en varm Dag, paa hvilken han har meget at bestille. Jeg tror derfor, at faktisk vil der gennem Anvendelsen af Afholdsfolk kunne tilvejebringes en Garanti, som man ellers ikke har, og skønt jeg erkender, at man naturligvis maa gaa skridtvis frem paa dette Omraade, vil jeg bede den højtærede Trafikminister velvillig overveje, om der ikke vil være Grund til at foretrække Afholdsfolk for Ikke-Afholdsfolk til disse Stillinger. Af allerstørste Interesse er Spørgsmaalet om, hvor lang Arbejdstiden er for disse Bestillingsmænd, at de paa-gældende ikke blive overanstrengte, men jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister ogsaa i saa Henseende har sin Opmærksomhed henvendt paa, hvad der udkræves.

Jeg har ligesom adskillige andre Folketingsmænd været med til at indbringe et Andragende om en bedre Togforbindelse mellem Langaa og Skive og mellem Randers og Aalborg, navnlig om at faa tilvejetragt Iltog paa disse Strækninger. Jeg hører til de Medlemmer, der ere den højtærede Finansminister meget taknemmelige for, at han arbejder paa at faa skaffet Balance paa Budgettet og at faa Jernbanebudgettet saaledes ordnet, at vi faa et passende Overskud af de i Banerne anbragte Penge. Jeg vil derfor ikke være paastrængende med Begæringer paa dette Omraade. Jeg erkender, at det finansielle Hensyn maa have en væsentlig Vægt. Men ved Siden heraf mener jeg ganske vist ogsaa, at der maa være en retfærdig Fordeling mellem de forskellige Egne af Landet, og jeg beder taget under Overvejelse, om ikke Nord- og Nordvestjylland